

▶▶ LA INICIATIVA

El relleu generacional també passa pel Taller d'Emprenedors

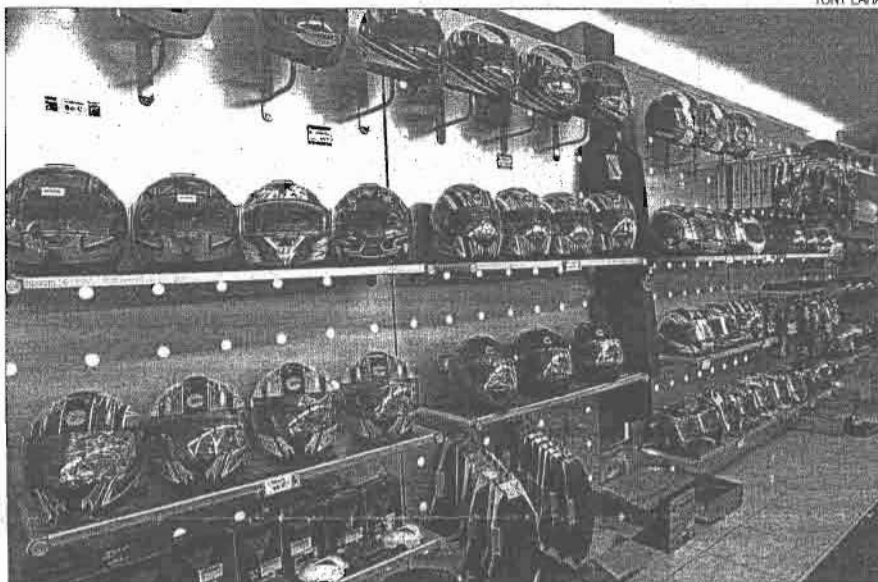
Martí Martínez és un jove empresari que, tot i que no ha cursat estudis d'Econòmiques o Empresarials, s'ha posat al capdavant del negoci familiar

Glòria Gurdó
Escaldes-Engordany

Ara fa quatre anys Martí Martínez, de 27 anys, va apuntar-se al Taller de Joves Emprenedors que organitzen conjuntament el Govern d'Andorra i Andbanc, una mica per curiositat i una mica perquè encara no havia decidit quin seria el seu futur professional. "Vaig estar temptat a anar a la primera edició però al final vaig decidir fer un màster a Barcelona per completar els estudis que havia fet de Comunicació Audiovisual", explica el jove periodista. De tornada a Andorra, però, confessa: "No tenia gaire clar què volia fer i vaig decidir apuntar-me al Taller".

Segui com sigui, del projecte que va desenvolupar-hi durant cinc mesos, n'ha sortit una pàgina web: "Es merament informativa i ara la desenvoluparé per convertir-la en una botiga virtual". I és que, malgrat la poca experiència en el món dels negocis, afirma: "Vaig decidir que finalment em dedicaria al negoci familiar, una botiga de complements de moto".

Des que va abandonar el Taller confessa que ha intentat corregir la seva falta d'experiència: "He

MartiMotos és una botiga dedicada al complement de la moto i del motociclista.

apès a fer comandes, a tractar els empleats i a saber què s'ha de comprar i què no. Ara vull arriscar-me a fer una botiga virtual des d'on el client pot accedir a l'estoc i comprar un producte".

La segona edició del Taller "va coincidir amb el boom d'internet i anava molt enfocada al món de l'empresa per internet". Així mateix, Martí Martínez, com els seus

companys, va desenvolupar un projecte d'empresa per internet. "Em va semblar adient fer una pàgina web on pogués comercialitzar el material que tenim a la botiga", assenyala.

De la mateixa manera, els motius que el van fer decidir a integrar el Taller són de pes, tot i que diferents: "Em va semblar interessant pel professorat que ens

havia de fer classe i perquè la meua formació en el camp del comerç era nul·la. Era una oportunitat per si un dia decidia portar la botiga dels pares". L'experiència de Martí Martínez és "perfecta". El jove explica que de dilluns a dijous feien els pro-

jectes i dividíen tenen classe amb professors de la Universitat de Stanford i d'Esade, entre altres centres.

També insisteix en la qualitat docent d'una iniciativa totalment gratuïta per a l'estudiant: "El mateix cursat a Barcelona pot costar fàcilment 4.000 euros de matrícula, i aquí tot és gratuït". El Taller consta d'una part de pràctiques i d'una altra de teoria. Les pràctiques s'allarguen de dilluns a dijous des de les vuit del matí fins a la una del migdia.

Pel que fa als divendres, assenyala: "Ens feien classe perquè aprenguéssim a estructurar un pla d'empresa; al final no teníem adonades i te'nies un dossier molt maco amb totes les idees per a l'empresa". Elaborar plans d'operacions, de màrqueting o de comptabilitat són algunes

de les lliçons que els joves emprenedors no poden desaparitar per posar en marxa el propi negoci o desenvolupar-lo si és que ja en tenen.

Martí Martínez

L'EMPRENEDOR

"Si l'aprofites, el curs és molt interessant"

G. Gurdó
Escaldes-Engordany

Martí Martínez parla sense embuts: "Si l'aprofites, el curs és molt interessant. A més a més, tot i que no tenia

ni idea d'economia o empresarials en cap moment em vaig sentir marginat". I hi afegeix: "Els professors t'ho explicaven tot amb molta amabilitat i de manera molt clara i planera. Precisament, vaig fer un article queixant-me de la poca participació del jovent andorrà". I és que, en opinió del jove, "una oportunitat així amb professors d'Esade i de la Universitat de Stanford, o d'altres centres prestigiosos, no s'ha de deixar escapar". De ben segur que "a Barcelona es presenten 600 sol·licituds per entrar-hi", argumenta. També es felicita de la col·laboració en-

tre el Govern i Andbanc, ja que d'alguna manera li ha permès concretar la seva projecció futura. "Hi vaig arribar amb les idees no gaire clares; no sabia si continuaria o no el negoci familiar, o sigui la botiga dels pares, que ja comencen a estar cansats", remarca. Tot i que els havia de donar un cop de mà, va iniciar la seva carrera laboral a la televisió d'Andorra. "Fa quatre anys vaig començar amb un programa d'informàtica, després vaig col·laborar en un magazín, vaig fer un altre programa d'esports d'aventura i després un de cultural. Els tres primers van anar bé però l'últim no va agradar. Avui treballo per als pares i és diferent: si et toca treballar més saps que és per a tu i això és molt més agraït", conclou.